

Till minnet av en man med passion för stavhopp

Segerjubil vid SM i Umeå 1972.

Om det var "kärlek vid första ögonkastet" när Hasse Lagerqvist i de sena tonåren i slutet av 1950-talet provade på stavhopp första gången får vi aldrig veta. Vad vi däremot vet är att det var början på en exceptionell relation som skulle komma att vara passionerad i över sex decennier ända fram till Hasses bortgång nu i juli 2019.

Stavhopp blev verkligen Hasses "sport för livet", så efter elitkarriären fortsatte han att hoppa med samma glädje och entusiasm. Även när hopp höjderna på senare år hade halverats jämfört med elitåren hoppade Hasse fortfarande "på riktigt" med böj på staven. Sista tävlingen gjordes så sent som den 3 mars i vintras då han vann M75-klassen i VSM.

Segerjubil vid VSM inomhus i Borås 45 år senare. (foto: Deca Textd & Bild)

Fast frågan är om stavhoppet blivit Hasses sport för livet om han inte haft lyckan att från insidan uppleva "glasfiberrevolutionen" som under 1960-talet totalt ändrade grenens karaktär och resultatnivåer.

Som 20-åring var hans personbästa goda men inte märkvärdiga 3.70 med stålstav – tre år senare hade Hasse med glasfiber förbättrat sig 85 cm och var bara 7 cm från svenska rekordet!

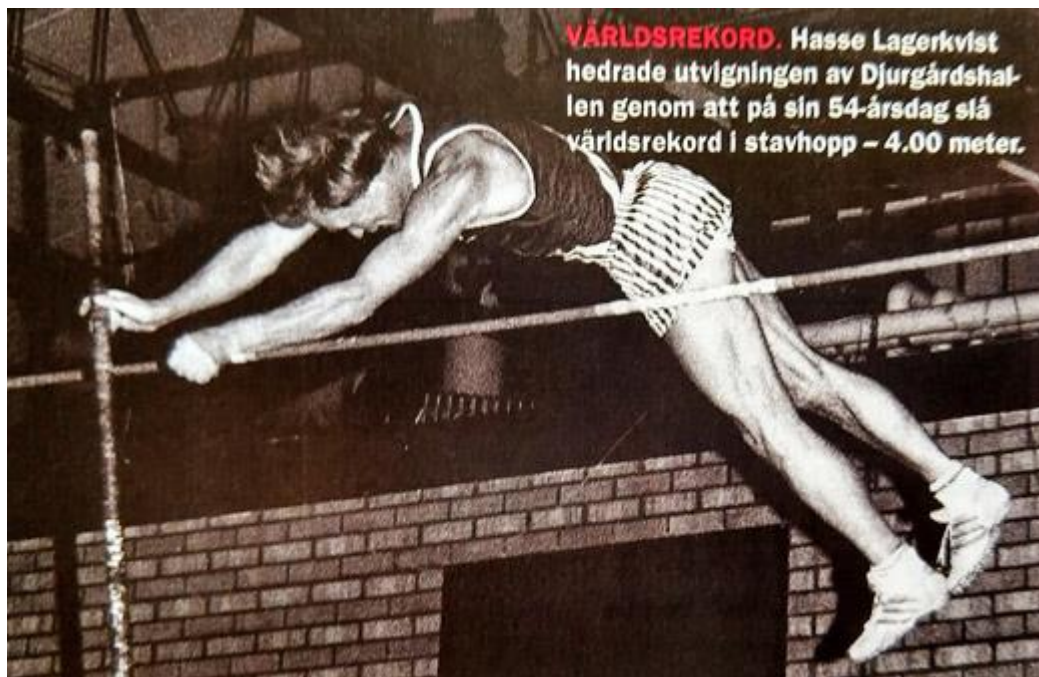
1963 blev också startåret för en landslagskarriär som kom att sträcka sig över 15 säsonger ända fram t o m Finnkampen 1977 och omfatta 33 landskamper ute och 2 inne. Under samma period blev det dessutom 10 SM-medaljer fördelat på två guld (1965 och 1972), fyra silver och fyra brons.

Men det var fler inblandade i jakten på det svenska rekordet på 1960-talet och även om Hasse fortsatte att persa dröjde den första rekordnoteringen ytterligare fyra år till 1967 då han höjde det i tre etapper – 4.88, 4.90 och 4.93 – och intensivt jagade att bli förste svensk över "dröm-5".

Bästa åren efter 30!

Dit hann dock John-Erik Blomqvist före med 5.01 vid SM i Skövde samma sommar och för Hasse själv skulle första 5-metaren dröja tre år till 1970. Så dags hade det svenska rekordet försvunnit iväg ytterligare en kvartsmeter genom den åtta år yngre träningskompisen Kjell Isakssons försorg.

Men alla som då tänkte att 30-åringe Hasse därmed hade nått sin prestationstopp fick totalt fel. För i stället följde nu hans allra bästa år: 1971 förbättrade han sig till 5.28 och gjorde sina första internationella mästerskapsstarter med en 8:e plats på inne-EM och en 4:a på ute-EM och 1972 klarade han 5.40 när han tog silver på inne-EM och följde sedan upp med en 7:e plats på OS!

Ur artikel i tidningen Friidrott nr 2/1994 om den allra sista tävlingen - "utvigningen" - i Stockholms första friidrottshall (foto: Tommy Berlin)

Sista året som 5m-hoppare blev som 38-åring 1978 och han fortsatte skörda stora framgångar i veteranmästerskap genom att fortsätta att hoppa högt långt upp i åren: 4.50 gjorde han som 47-åring, 4.00 som 58-åring, 3.50 som 64-åring och 3.00 som 71-åring!

Delade med sig av "stavglädjen"

Men även om den egna karriären var exceptionellt lång och innehållsrik var det speciella med Hasse att hans intresse inte bara – eller ens främst – var inriktat på den egna karriären utan i stället på att hjälpa andra till att få uppleva den stora

tjusningen och glädjen i att hoppa stav.

Så han var in i det sista oförtrutet engagerad i att med smittande entusiasm generöst dela med sig av sin stora kunskap i och erfarenhet av favoritämnet.

Vid SM

2017 i Helsingborg hade Hasse glädjen att välkomna dryga halvsektet yngre stavkollegan Michaela Meijer in i gänget av "Stora Grabbar & Tjejer". (foto: Deca Text & Bild)

Hasse var under en period efter avslutad elitkarriär engagerad av Svenska Friidrottsförbundet som stavhopsansvarig och han författade den första svenska "stavhoppsläran" (man kan ana att stavhoppets tekniska komplexitet fascinerade civilingenjören i honom!).

Men det handlade ändå vad gäller träning mer om praktik än om teori. Oräkneliga är de hoppare på alla nivåer från den unge nybörjaren till elithopparen som Hasse alltid var redo att hjälpa med allt från teknikdetaljer till det prosaiska – men lika viktiga – transporterandet av stavar.

Hjälpte Mondo inför EM

Ett exempel: Så sent som i augusti förra året hörde Mondo Duplantis av sig till Hasse och undrade om han möjligen hade några stavar att låna ut till ett sista träningspass inför EM i Berlin eftersom Mondos egna stavar redan skickats iväg.

Det telefonsamtalet resulterade i att man sammanstrålade ute på Lidingövädden [där - med Hasses stavar och coaching - Mondo fick genomföra den teknikhoppning han önskat](#) samtidigt som Hasse också körde ett tidigare planerat hoppass med några Lidingöungdomar.

Att Hasse levde i nuet och framtiden och inte i det förgångna illustreras också av att han så sent som i januari i år debuterade som expertkommentator vid Friidrottskanalens direktsändning från "Just Pole Vault" i Sätrahallen.

*Innan Hasse gick in i kommentatorsrollen den 26 januari 2019 i Sätra hade han - förstås - själv föregått med gott exempel genom att här vinna sin pool i förtävlingarna på 2.52.
(foto: Cornelia Alm)*

Och det var inte bara i svenskt stavhopp utan också internationellt som Hasse Lagerqvist var känd och uppskattad för sin unika kombination av expertis och ousinlig hjälpsamhet. Det förstår man inte minst av de hyllningar från när och fjärran som nu strömmat in efter bortgången.

Hasse var sannerligen en i alla avseenden extraordinär fömedlare av "stavhoppets glädjebudskap": Inte bara kunnig och passionerat engagerad utan också alltid positiv, generös och entusiasmerande.

/ A. Lennart Julin